

2

جحا مدعو إلى وليمة

كَانَ جحا يَسِيرُ مَسْرَعاً وَ كَأَنَّهُ عَلَى مَوْعِدٍ هَامٍ عِنْدَمَا سَأَلَهُ صَدِيقٌ لَهُ عَنِ السَّبَبِ .

قَالَ جحا : إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى وَليمةٍ حَافِلَةٍ لِأَصِيبَ شَيْئاً مِنَ الطَّعَامِ

وَ عِنْدَمَا ذَهَبَ جحا لَمْ يَحْسُنْ أَصْحَابُ الدَّعْوَةِ اسْتِقْبَالَهُ , لِأَنَّهُ يَرْتَدِي ثِيَاباً قَدِيمَةً بِالْيَةِ . قَالَ الخَادِمُ إِنَّكَ لَسْتَ مِنَ الوجْهَاءِ حَتَّى تَجْلِسَ مَعَهُمْ , تَفْضَلُ مَعِي فَهَنَّاكَ مَكَانَ عَامَةِ النَّاسِ أَمْثَالِكَ , نَظَرَ جحا إِلَى مَائِدَةِ العَامَةِ فَوَجَدَ عَلَيْهَا جَمْعاً غَفيراً وَ أَكَلًا قَلِيلاً .

قَالَ جحا فِي نَفْسِهِ : يَاإِلَهِي إِنْ الطَّعَامَ قَلِيلاً وَ رَدِيءٌ . لا بَدَّ أَنْ أَجِدَ طَرِيقَةً لِأَجْلِسَ مَعَ الوجْهَاءِ .

خَرَجَ جحا مَسْرَعاً مِنَ الوَليمةِ مَتَوَجِّهاً إِلَى دارِهِ بَعْدَ أَنْ عَزَمَ عَلَى فَعْلِ شَيْءٍ يَرْضِي أَصْحَابَ الدَّعْوَةِ .

قَالَ جحا فِي نَفْسِهِ : بَعْدَ أَنْ أَرْتَدِي أَبْهَى حُلِّي , لَنْ يَكُونَ هَنَّاكَ مانِعَ مِنَ الجُوسِ مَعَ الوجْهَاءِ .

سَأَذْهَبُ أَيْضاً عَلَى ظَهْرِ هَذَا الحِمَارِ المَزِينِ , حَتَّى يَظُنُّ أَصْحَابُ الدَّعْوَةِ أَنِّي وَجِيهٌ .

Džuha na hostině

Džuha krácel rychle, jako kdyby měl nějakou důležitou schůzku, a kamarád se ho zeptal, z jakého důvodu má takový spěch. Džuha odpověděl: „Jdu na vyhlášenou hostinu, tak pospíchám, aby z toho všeho jídla na mne něco zbylo.“

Když tam dorazil, hostitelé ho moc dobře nepřivítali, a to kvůli jeho obnošenému, starému oblečení. Sluha řekl Džuhovi: „Ty nejsi jeden z těch ctihodných lidí, abys mezi nimi seděl... Pojď se mnou, tamhle je vyhrazené místo pro obyčejné lidi, takové, jako jsi ty.“ Džuha se podíval na jídelní stůl pro prostý lid a uviděl velký houf lidí a skrovné jídlo. Řekl si: „Pane Bože, toto jídlo je špatné a je ho málo. Musím najít způsob, jak si přisednout k těm důležitým lidem.“

Džuha rychle odešel z hostiny a zamířil domů, odhodlán udělat něco proto, aby uspokojil hostitele. Pomyslel si: „Poté, co si obleču nádherné šaty, nebude již nic bránit tomu, abych si sedl s těmi ctihodnými. Pojedu také na vyšňořeném oslovi, aby si hostitelé mysleli, že jsem vážený.“

* V arabské kultuře hraje dobré oblečení značnou roli, i chudí lidé si na tom zakládají.

فلما رأوه على هذه الحالة قالوا : أهلاً بك و مرحباً يا سيدَ الوجهاءِ
, لقد شرفتَ حفلنا و دعاهُ أحدهمُ إلى أن يتفضَّلَ بالجلوسِ في

صدرِ المائدةِ , و قالَ لهُ : نأسفُ يا سيدي إن كانَ المكانُ
المتواضِعُ لا يليقُ بعظمتكُ.

و راحَ أصحابُ الحفلِ يتسابقونَ في تقديمِ أفضلِ الأَطعمَةِ و
أشهاها لهُ

خَلَعَ جحا عمامتَه و قالَ : بسمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اشربي يا عمامتي بالهناءِ و الشفاءِ هذا الحساءُ , ثمَّ أخذَ طبقاً آخرَ
و قالَ : كُلِّي يا جبتي يا صاحبةَ الفخرِ و العظمةِ . هذا , بينما
راحَ ينظرُ إليه الجالسونَ بذهولٍ , تساءلَ الجالسونَ في استغرابٍ :
ما الذي تفعلُهُ يا جحا ؟ قالَ : إنَّ ثيابي أولى مني بالطعامِ و
الشرابِ , فلولاها ما جلستُ هنا بينكم.

Když ho hostitelé uviděli tak pěkně oblečeného, přivítali ho slovy: „Vítáme vás jako nejváženější osobu. Vy jste poctou pro naši oslavu.“ Tu mu jeden z hostitelů pokynul, aby usedl do čela jídelního stolu*, a dodal: „Omlouváme se, že naše skromná oslava neodpovídá vašemu vysokému postavení.“

A hostitelé se hned začali předhánět, kdo Džuhovi podá nejlepší a nejchutnější jídlo, které by si jen mohl přát.

Tehdy Džuha sundal z hlavy svůj turban a řekl: „Jménem Boha milosrdného, slitovného,“ a dodal, „můj drahý turbane, vypij ve zdraví a spokojenosti tuhle polévku.“ Poté si vzal další talíř s jídlem, hodil ho na svůj oděv a řekl: „Jezte, Vaše vznešené Veličenstvo.“ Ostatní pozvaní se překvapeně podívali na Džuhu a v úžasu se ho zeptali: „Co to děláte?“ Ten odpověděl: „Moje oblečení má větší právo na pití a jídlo nežli já. Nebýt toho oblečení, neseděl bych mezi vámi.“

* Hostovi je vždy nabídnuto čestné místo v čele místnosti.